

Zprávy z bojiště: Rusové znovu vsadili na rychlý průlom. Znovu to nevyšlo

SZ | seznamzpravy.cz/clanek/zahranicni-zpravy-z-bojiste-rusove-znovu-vsadili-na-rychly-prulom-znovu-to-nevyslo-238507

Matouš Lázňovský

V dnešním díle se soustředíme na dění v oblasti, která zůstávala delší dobu stranou zájmu nejen našeho, ale i řady zpravodajství a také analýz. Rusko totiž v posledním týdnu zahájilo postupně poměrně mohutnou ofenzivu v některých částech Doněcké oblasti, kde se fronta od ruského útoku v únoru 2022 změnila pouze minimálně.

Ale jako obvykle začneme přehledem událostí na severní části bojiště. Obecně jsou aktivnější ruské jednotky, které se stále snaží postoupit západním směrem, na severu zhruba směrem na Kupjansk, jižněji směrem na Lyman (u Kreminky). Obě města jsou ovšem od fronty velmi daleko. Fronta se zdá být stabilizovaná a ruský postup střídají ukrajinské protiútoky.

V prostoru byly v poslední době nasazeny nově zformované ruské jednotky (25. kombinovaná armáda), ale jejich efektivita na bojišti se nezdá být příliš vysoká. Ale je možné, že se jim nedostává dostatečné podpory a zdrojů například v dělostřelecké či letecké podpoře, protože těžiska ruských operací se v současnosti nachází jinde.

Seznam Native

Lidé po celém světě zažívali letos v létě jeden teplotní rekord za druhým

Boje pokračovaly i v okolí Bachmutu. Ukrajinské síly pokračovaly ve svém velmi pomalém tlaku jižně od města. Postup, alespoň ten potvrzený, byl ovšem minimální. Ukrajinské jednotky se stále drží zhruba na úrovni železniční trati, která vede z Bachmutu jižním směrem, stejně jako v minulých týdnech.

Na staré linii začal boj o „pevnost“ Avdijivka

Hlavní událostí minulého týdne ovšem byl pro vnější pozorovatele nečekaný ruský útok v Doněcké oblasti. Ruské síly zaútočily na několika místech, například v blízkosti Marjinky či Novomichalijky, nejpodrobnější popis událostí máme ovšem z akce poblíž města Avdijivka.

Ruský průmysl nestíhá. Zatím

Údaje o ruských ztrátách, oficiální statistiky i vyjádření představitelů vojenského průmyslu naznačují, že náběh válečné výroby je jen postupný. Ale nezastavuje se a v případě některých zbraní by mohl být značný, třeba u dronů.

Zde Rusové v neděli 8. října zahájili útoky, pravděpodobně s cílem obklíčit toto město. To je důležitým bodem ukrajinské obranné linie v blízkosti města Doněck, tedy centra Doněcké oblasti ovládaného dlouhodobě Ruskem. V posledních letech ruská propaganda opakovaně uváděla, že ukrajinské dělostřelectvo Doněck bombarduje právě z pozic v blízkosti Avdijivky. Údajné ukrajinské bombardování civilního obyvatelstva je jedním z argumentů, kterým Moskva zdůvodňuje svou invazi.

Avdijivka tedy má pro Kreml zjevně politickou cenu, zároveň ovšem představuje z vojenského hlediska náročný cíl. Velkou část města tvoří průmyslové komplexy. V oblasti jsou také uhelné doly – a především je to frontové město už Ruskem zorganizovaných „povstání“ v roce 2014. Za poslední roky si tu ukrajinské jednotky vybudovaly celou řadu obranných postavení, včetně mnoha zesílených podzemních prostor. Jde tedy v podstatě o pevnost, o kterou se obránci v tomto prostoru mohou opřít.

Na začátku války v tomto směru probíhaly pokusy prorazit přímo obranu Avdijivky, především ze strany jednotek tzv. Doněcké lidové republiky. Tyto síly však byly (nejen u Avdijivky) z velké části zničeny, a dnes jsou začleněné do ruské armády.

Rusko se tedy už od loňského roku snaží město obklíčit ze severu a jihu. Na začátku roku, během nepříliš úspěšné ofenzivy, ruské síly v oblasti útočily celé měsíce. V březnu se jim dokonce podařilo dosáhnout relativně rychlého postupu, ale ofenziva se v té době už vyčerpala. Invazní jednotky byly zatlačeny na mnoha místech o několik kilometrů zpět. Město tak zůstávalo celé léto bezpečně v ukrajinských rukou, protože zásobování mohlo probíhat prakticky bez rizika a komplikací.

Průběh fronty v okolí Avdijivky:

V druhém říjnového týdnu se ovšem Rusko pokusilo situaci rozhodně změnit. Nejprve přišla silná dělostřelecká příprava doprovázená i leteckým bombardováním. Od 8. října v oblasti probíhaly i pozemní útoky, jejichž intenzita rychle eskalovala. Dne 10. října už ve dvou směrech, pro jednoduchost řekněme severním a jižním, došlo k velkým útokům.

Ruské velení poslalo do boje několik velkých kolon: dvě na severní straně kleští, nejméně jednu na jižní. V každé z nich bylo několik desítek obrněných vozidel a stovky mužů. Dohromady šlo o poměrně silný útok, kterého se účastnily řádově jednotky tisíc mužů.

Invazní armádě se podařilo přípravy do značné míry utajit a útok byl do značné míry pro ukrajinské obránce překvapením. Asi ne úplně, jak nasvědčují některé ukrajinské akce (protiútoky do křídel ruské obrany, na pohled zřejmě nově položená minová pole v cestě postupujících Rusů).

Množství Rusy shromážděných sil bylo ovšem značné. Do bojů se jen v okolí Avdijivky vydaly řádově tisíce mužů se značným množstvím techniky. Cílem bylo patrně rychle proniknout první linií ukrajinské obrany, tedy rychlý mechanizovaný průlom.

O něco podobného se pokoušely například i ukrajinské jednotky na začátku června na jižní frontě, ovšem neúspěšně. Ještě s horším výsledkem (hlavně proto, že tvrdohlavěji) se o podobnou taktiku během zimy pokoušelo i ruské velení u Vuhledaru.

Kremelským silám se tak po zahájení série útoků podařilo postoupit řádově o jednotky kilometrů a situace ukrajinské obrany byla i podle ukrajinských zdrojů napjatá. I přes optimistické zprávy prokremelských médií a blogerů se ovšem poměrně brzy jasně ukázalo, že ruská naděje na rychlé prolomení fronty nebyla naplněna.

Dobře připravená ukrajinská obrana

Znovu se ukázalo, jak velkou roli hraje dobře připravená obrana s dostatkem vhodného vybavení. Dlouhé kolony ruských vozidel rychle odhalily ukrajinské drony, které zjevně měly relativně otevřené nebe (zdá se, že pozemní útok nedoprovázel podobně silný útok prostředky elektronického boje). Stala se terčem útoků jak dalších dronů, ať už kamikadze, či bombardovacích, a také palby dělostřelectva.

Významnou roli sehrála zjevně i minová pole. V některých případech ruská technika byla zničena na minách, které jsou při pohledu shora jasně viditelné a nebyly nijak maskované. Což by mohlo naznačovat, že šlo o narychlo položená pole, která obránci připravili před začátkem útoků, možná až poté, co ruští ženisté jiné miny z prostoru odstranili.

V každém případě mechanizovaný útok nevedl ke znatelnému úspěchu. Ukrajinské velení do oblasti přesunulo zálohy, které se rychle zapojily do bojů.

Satelitní snímky pak ukázaly, že jen v severním směru ruské síly přišly o téměř 50 kusů obrněných vozidel (včetně tanků) a přitom byl postup prakticky zanedbatelný. I v počátku ofenzivy získané pozice se totiž Rusům podle dostupných informací z velké části nepodařilo udržet. Na severu se například nedokázaly uchytit na železničním náspu, který ležel zhruba dva kilometry od jejich výchozí pozice.

Ruské síly v severním i jižním směru postoupily podle ověřených záběrů maximálně o stovky metrů, v některých směrech je postup prakticky nulový. A to ještě teprve uvidíme, které z nově obsazených pozic ruské síly opravdu zvládnou udržet.

Ruské síly od taktiky mechanizovaných útoků po několika dnech upustily. Ofenzivní akce v Doněcké oblasti ovšem nadále pokračovaly, byť na mnoha místech už v této válce výrazně osvědčenější taktikou útoků menší pěchotních jednotek s podporou dělostřelectva, případně omezeného množství techniky.

Při útoku se v několika případech ukázalo, že nasazené ruské jednotky nemají příliš vysokou úroveň výcviku. Ukrajinské drony ukázaly případy, kdy ruští řidiči nezvládli situaci, například spadli s vozem z provizorního mostu, či pod palbou přešli vlastní muže.

Pro Ukrajinu je ovšem varovné, že ruské velení si dovolilo nasadit tolik mužů do nového útoku. Ruští generálové zjevně věří tomu, že mají k dispozici dostatek sil, aby dokázaly udržet pozice na jižní frontě, a ještě mohli vrhnout minimálně několik pluků do útoků, které i v případě úspěchu musely přinést poměrně vysoké ztráty.

Je také stále otevřenou otázkou, zda útoky v Doněcké oblasti budou nadále pokračovat. Vždyť například bitva o Bachmut trvala několik měsíců a Kreml se vysokými ztrátami hlavně v jejím začátku nenechal nijak odradit.

Jih

Záporožská oblast byla jedinou součástí fronty, kde si ukrajinské jednotky nadále udržely iniciativu. Soustředily se ovšem znovu spíše na „opotrebení“, eufemisticky řečeno, spíše než na další postup.

Údery probíhaly především v úseku fronty jižně od Orichivu, tedy poblíž obce Robotyne a Verbove. Taktická situace se nijak výrazně nezměnila.

Ukrajinské útoky se alespoň podle některých zpráv soustředily ve značné míře na křídla ukrajinského průniku do ruské obrany, například v blízkosti Kopaně. K rozšíření průniku ovšem nevedly.

V posledních dnech sílila i aktivita ukrajinských jednotek na jižní části výběžku, tedy kolem Verboveho, kde minulý týden Ukrajinci prováděli spíše nálety či bombardování. Zatím ovšem vedla jen k velmi malým potvrzeným změnám na frontě.

V Chersonské oblasti pokračovaly především údery zbraněmi s větším dosahem. Z obou stran probíhalo ostřelování, útoky kamikadze drony či letectvem přes řeku Dněpr. Máme také neurčité zprávy o akcích speciálních jednotek přes řeku, ne ovšem žádných větších obojživelných operacích.

Některé ruské zdroje tvrdí, že zvýšená intenzita ukrajinského ostřelování by mohla být předzvěstí snahy o překročení Dněpru, ale v tuto chvíli jde pouze o nepodložené dohady.

Vzdušná válka

I když v uplynulém týdnu poměrně výrazně přibývalo ruské aktivity přímo na frontě, ukrajinský týl si proti předchozím týdnům mohl alespoň trochu vydechnout. Podle ukrajinského velení došlo v minulém týdnu k jedinému většímu útoku a na ukrajinské cíle bylo nasměrováno tedy pouze něco před dvě desítky střel, což je zhruba o polovinu méně než v týdnu předcházejícím.

I počet nasazených kamikadze dronů Šáhid byl poměrně nízký. Došlo jen ke třem větším útokům a úspěšnost ukrajinské obrany se pohybovala údajně kolem 80 procent.